

BÉTSI MAGYAR KURIR.

É S

SOKFÉLE, TOLDALÉKŰL.

Nr. Indúlt: Pénteken, Augustus' 23-dikán, 1853. 16.

B R A Z I L I A.

Londoni lapok Rio de Janeiróból Máj. 25-ről jelentik, hogy akkor időben, Brazília nagy zendülésben volt, — a' Kormány eránt való bizodalom megtsökkent, ellenben a' Republicanus — portugalliai Felekezetnek hatalma nevedett. Senhor Antonio Carlos Ribeiro d' Andrade, Angliába evezett olly tzélből, hogy a' Republ. Portugalliai Felekezet részéről, Dom Pedrót Braziliába visszahívja. A' legelső kedvező széllel Lisbonába szándékozik. Minas Geraes Provintziában a' lakosok erővel félben szakasztották a' Gongo Soco angol bányászoknak munkájokat: a' helybeli tisztségek ezt meg akarták akadályoztatni, de tzéljokat el nem érték, mivel a' katonák is a' lakosok részeken voltak.

N É M E T O R S Z Á G.

A' Müncheni politikai Újság Landauból Aug. 8 ról jelenti. Az Esküdtök Törvényszéke 7-dik Ülésében, a' Hambachi Innepre írott dallok felolvastattak, úgy szinte erre az alkalmatosságra készült Meghívás is. Dr Siebenpfeiffer nem tagadta, hogy ő légyen szerzőjök, 'se' mellett azt jegyezte meg, hogy a' Vádló levélben elhagyatott egy tikkely, melly legtöbbet tesz az egésznek megérthetésére. Erre felolvastattak Dr Virthnek két rendbeli munkái, úgymint: „Német Ország-
nak politikai reformatziója“ és Felszól-

lítás a' Nép barátjaihoz“. A' nyóltzadik ülésben a' nyomtatott vádló iroványok olvasása folytattatott. Dr Virthnek előbbi munkájára nézve, a' Praesidens azt nyilatkoztatá, hogy a' Státus tisztviselőség e' miatt a' Szerzöt, a' Kormány felforgatására intézett nyilvános felszólításával vádolja, mivel abban Dr. Virth egyenesen kimondja, hogy „Europát, tsak egy Német Ország böldegíthetja, ezt az egységet pedig tsak úgy lehet eszközölni, ha a' 34 Fejedelmek eltávoztatnak.“ Virth továbbá ebben az írásban, zendülésre nógatja a' parasztokat, és a' Burkus sereget, a' Németeket adó megtagadás által, a' Német Szövetség ellen való szenvedőlegi ellentállásra ébreszti, sőt javallja az erőt, erővel visszaverni. Virth a' másik rendbeli munkának is szerzője, 's azt jegyzi meg, hogy jelenleg, minden nyilatkoztatásoktól eláll, mivel védelmezésekor az egész Systemát szélyel fogja tagolgatni. Ezután Dr Siebenpfeiffernek beszédjét olvasták fel, mellyet Vilhelmsbadban, Hanau mellett tartania, — elfogattatása megakadályoztatta. Siebenpfeiffer, mindezt, mind a' bévádlott dallokat magáénak vallja lenni. A' Praesidens előadta, hogy mind az említett beszéd, mind a' költött dallok lázzasztók légyenek, mivel azokban a' lakosok adó megtagadásra, fegyverfogásra, és nyilvános erőszakra szólittatnak fel. A' dallokra nézve azt jegy-zette meg a' Praesidens, hogy azokban

is, a' Kormány felforgatására ébresztő felszóllítás foglaltatik, midőn mindennütt egy Német Országról van a' szó. Siebenpfeiffer mindezekre azt felelte, hogy majd védelmezni fogja magát annak idejében. Azután még felolvastattak ezek a' munkák: „Német Országának Ujjá születése“ továbbá „Nassau“, és „Rajnai Burkus Ország, de mivel Siebenfeiffer, azonkívül, hogy ezeket is magáéinak vallá, semmit sem felelt, Hochdörfer következő bévádolt iroványait olvasták fel „A' Németnek kötelességei, Nemzete, és hazája eránt“ — „Felszóllítás a' Bajor katonákhoz“ — „hazafiúi Egyesületek létre hozása“ — a' Frantzia Kormányának bánásmódja a' Lengyelekkel“ „Az 1852 dik eszt. Máj. 27-nek haszna.“

Az Aug. 6-kán tartatott Ülésben, a' Praesidens, Hochdörfernek még hátra lévő bévádolt iroványait is elővétette. Ezekben is a' polgárok lázadásra ingereltetnek, 's a' Bajor katonák arra szollittatnak fel, hogy a' polgárok ellen, fegyvereiket ne használják. Hochdörfer azt felelte: Ő iroványaiban, Német Országának törvénytelen állapotját akarta lerajzolni, — egy harmadik jussának megtsonkítása ellen, immár a' Bétsi Congresszusban is Protestátziók nyújtattak bé, még pedig olyan férjfiaktól, kik most a' Státus Kormányát viszik, 's neki sem volt mástélja a' fegyver fogásra való felszóllítás által, mint hogy a' Burkus, és Orosz sereg ellen óltalmazhassák magokat, a' mennyiben ezek úgy adták ki magokat, mint barátokat, azomban még is 1813—1815-ben a' legnagyobb kitsikarásokat, és pusztításokat vitték véghez, — a' mi egy ismételi elfoglaláskor, még nagyobb mértékben történnék meg. Hochdörfernek külömbféle állításait, a' Státus Ügyész igyekezett megzáfolni. Erre a' bévádolt Becker olvasta fel

a' maga beszédjét, azután Rost, szinté bé vádolt, kinyilatkoztatá, hogy e' két rendbeli dalloknak: „Hazám a' tsátában“ és „Német Ország színe“ igen is ő légyen kiadója, de nem szerzője: a' sajtó Egyesületi helyheztetéséhez képest előre feltartotta magának, hogy Pistor, és Geib minden felelet terhétől feloldozzák, a' mit ezek magokra is vállaltak. Erre a' Praesidens Pistornek leveleit, és kézíratait olvastatta fel. Minekutánna még Eiflernek egy levele olvastatott fel, a' Praesidens a' Sajtó egyesület elleni vádló pontokat vette elő. —

A' 10 dik Ülésnek kezdetével, Siebenfeiffernek, Lafayettehez, és Mauguinhez intézett két levele, az utóbbiaknak németre fordított feleletjeikkel olvastatott fel, mellyekben a' Népeknek az Absolutismus elnyomására szükséges egyesületekről vagyonszó. A' Generális Ügyész azután figyelmetessé tette az Esküdteket, rostálnák meg derekasan mind a' vádpontokat, mind a' vádlók közbenszóllásait. Erre Dr. Virth hozzá fogott beszédje első részének olvasásához. Szörnyű tolokodás volt a' nagy teremben, de mind a' mellett tsendesség és rend.

A' 11 dik Ülésben Virth elvégezte beszédjét, melly más fél óráig tartott. Ritkán lehet hallani észszel párosult nagyobb ékesen szóllást, — a' beszéd azomban nem közöltetik. Ekkor nap még nagyobb volt a' tolokodás, mint tegnap. Mindenkinek szíven, és nyelvén volt az „éljen“ szó, de a' Praesidens halgatást parantsoló tekintete által elfojtatott. A' foglyoknak ide, 's tova való vitelekkor, a' sokaság láthatóan megilletődött, — Virthnek érzékeny, és lelkes beszédje megrázta az indulatokat, de még is a' köz béke meg nem háborittatott.

FRANTZIA ORSZÁG.

Párisban valami párviadalról beszélnek, melly Aug. 11-kén Gallois Oberster, és a' Figaro Szerkeztetője Rocqueplan Nesztor között ment véghez. Figaró X-dik Károlynak utolsó idejében tudni való, az akkori Kormányának egyik legveszedelmesebb ellensége, sőt még Lajos Fülöp Kormányzásának kezdetében is a' Republicanusok részén volt, de még is később ezektől elállott, 's mivel elmésségével a' Liberalisokat üldözte, minden betsületét elvesztette, éppen úgy, mint az esmeretes Barthelemy, a' ki hirtelen egyik résztől a' másikhoz átal ment, — tsak hogy ez, helyheztesésénél fogva valamennyire kimenthető, a' mennyiben, midőn beteg korában, nagy szükségben, pártosai majd éhel hagyták elveszni, a' mit kevéssel átlépése előtt maga is közhirré tett, hogy amazokat jóelőre elkészítse: Rocqueplan ellenben vagyonos ember. Evvel tehát Gallois Oberster Aug. 9-kén az Operában találkozáván, fülébe sugta véleményét, vagy is inkább feddőzését, melly szerint a' Figaro naponként tsúfot üz Laffitte Ur szerentsétlenségéből, sőt a' legalábbvaló rágalmazásokkal illeti. A' szóváltás mindég tüzesebben folyván, Gallois, végre lerántja Rocqueplan veres pántlikáját, mellyet ez, kevéssel az előtt valamelly érdem megjutalmazásul nyert: erre Gallois, a' fejére, bottal, azonnal olyan ütletet kapott, hogy mindjárt a' földre terült, de azért minden fájdalma mellett is, midőn felkölt, ellentársát Aug. 11-re párviadalra kihívta.

Aug. 11-kén tsak ugyan megtörtént a' párviadal, még pedig karddal. Az Oberster sértetlenül maradt, a' Szerkeztető pedig 3 sebet kapott, — egyet az oldalába, másikat a' tenyerébe, harmadikat a' pofájába. Minekelötte elvál-

tak, Gallois pisztolyt rántott, de a' Secundánsok ellentársától elvadásztották.

A' Tribune mint jelentődött, Napoleon szobrának felállításakor ezt nyilatkoztatta: „A' nagy férjfiúnak familiája, Királyoktól üldözötve, sokáig számkivetésben sínlett, 's nem tudta fejét hová letenni. De hol vagynak most ezek a' Bonaparték? Vagy talán egy sints Frantzia Országban? Sem vén, sem ifjú, egy sints, a' ki merészelne ide jönni, 's jussát, és birtokát, mint polgár a' néptől kívánná? Oh! vajha megditsöült lelke, ezen hideg értz szoborba szálhatna, millyen fájdalmasan lepetnék meg, hogy familiájából egy sem bátorodik ezen nagy napon előlépni, 's nevének hatalmát felkiáltani! — és még is vagynak közzülök Tsászárságra vágyók! Bonaparte maradékai azt hiszik, hogy felekezetet állíthatnak elő, noha nyilván megmutatják, hogy arra erejek, fiatalságok, és bátorságok hibázik!“ Ezen felszóllítás Bonaparte Lucian Jósefet, két rendbeli feleletre indította, mellyeknek tartalmok körülbelől következő: „Reménylem, a' Publicum igazságosabb, mint az Ur, és nem fogja Napoleonnak győzelmű napját, egy számüzött familiára nézve szemrehányás nappá változtatni. Az Ur azt kérdi, hol vagynak azok a' Bonaparték? Felelet, — Számkivetésben, mellybe őket a' Bourbonok öregebb ágának Proscriptiója taszította, 's a' Julusi Revoluzió hagyta, — ott, a' hol még most is veszteleni hagyják, a' Familia Fő Szobra Inauguratiójának ellenére is! azon a' helyen vagynak, mellyet nékiek a' törvény, úgymint a' jó polgárnak egyetlen egy vezetője kimutatott. — Ennek a' törvénynek eltörlése nélkül, ha a' számkivetésből önnkényesen visszaternének, tsak annyi vólna, mintha egyenesen a' törvény ellen fegyvert fogná-

nak, 's talán ez újabb zendülésre nyujtana alkalmatosságot, — egy ilyen vi-
selet pedig a' nagy férjfiúnak nevét meg-
fertéztetné! Hát elfelejtettétek e' ti, kik
ötet szobra alatt szidalmaztatok, hogy
a' polgári háború eránt való iszonyo-
dás miatt, N a p o l e o n két ízben letet-
te a' főhatalmat? Bár milly kemény sor-
sunk légyen számkivetésben, még is
elég erőt érünk magunkban a' meg nem
érdemlett szenvedéseket eltűrni, és for-
ró fohászokat küldünk fel az égbe Fran-
tzia Ország megtartásáért, magunkat
mindentől, a' mi a' köz tsendet hábo-
rítaná, megtartóztatván. Noha Hazánk,
erántunk igazságtalan, még is kedves
marad előttünk. Tartson bár számkiv-
etésünk halálunk órájáig, még sem
lesz, mint az Ur nevezi bátorsá-
gunk, a' mi véleményünk szerint pe-
dig, gyarlóságunk, a' törvény el-
len felzendülni. Mi ettől a' Proscrip-
tíó törvényétől, a' Constitutionalis Kor-
mányra appellálunk, a' Kamarákra, a'
választó Collegiumokra, sőt egész Fran-
tzia Országra, — de minden polgári
háborúra, vagy rendetlenségre való
nógotást, mint ízetlen ingerkedést visz-
szaútasítunk. Be kevésbé esmerte az Ur
Napoleont! Ha az ő Familiájának vala-
mellyik tagja, olly romlott, olly elve-
temedett, és gondolatlan lehetne, hogy
a' nép, és sereg közibe állván, hábo-
rítani a' testvéri inneplést, vagy pe-
dig, ha csak egyetlen egy polgár vér-
ontására is okot szolgáltatna, — akkor
a' nagy szobor, győzedelmi álláspont-
járól letekintvén, imigy fogna megszól-
lalni: „Hát ti azt gondoljátok, hogy
én magamért, vagy fiamért, vagy pe-
dig tiértetek hagytam el Porto Fer-
rajót, 's léptem ismét Hazai földre?
En ezt egyedül a' szeretett nép ked-
véért tettem, melly az Idegeneknek já-
tékává, 's prédájává leve. Miután di-
csőségére semmit sem tehettem, nem

akartam magam emeléséért Frantzia
vért ontani, és kész akarva alá vetém
magam mind száműzésnek, mind a' ha-
lálnak! De ti, személyes haszonkero-
sésből akarnátok a' Hazát újabb zürza-
varba dönteni? Nyomorúltak! átok fe-
jetekre! — Gúnyosan veti továbbá sze-
münkre az Ur, hogy mi Tsászárságra
vágyók vólnánk! Én részemről nem tar-
tok számot a' Tsászárságra: minekután-
na a' Tsászári örökösödés sorából kizá-
rattattam, a' Tsászárságtól egészen ide-
gen vóltam, a' 100 napnak Constitutio-
nalis álmáig. Azok közzülünk, kik a'
N a p o l e o n i örökösödés sorába vóltak
béiktatva, — a' P l e b i s c i t u m o t so-
ha sem tekintették jusnak, hanem úgy,
mint 4 milliom embertől kiszabott kö-
telességet. Míg a' Tsászár fia élt, a'
Plebiscitumnak engedelmeskedni, fami-
liája előtt megsérthetetlen jus vólt: de
valjon II-dik N a p o l e o n halála után,
képzeltetik e' a' Hősnek testvérei, hogy
Frantzia Ország, örökségek légyen? sőt
ha erre legkisebb jussok vólna is, el-
lehet e' hinni, hogy Napoleon familiá-
jának valamellyik tagja csak egy szem-
pillantásig is késedelmeznék, Frantzia
Ország békessége végett, mindenét fel-
áldozni? Csak jó polgárok méltathat-
ják a' T s á s z á r i p o r t. Ereje a' Re-
signatióban áll, — képzelődése, lelki-
esméretes hazafiúságának van alávetve,
— ifjúsága részszerint elhervadt, a'
halál által időnek előtte letiportatott,
— a' mi pedig a' bátorságot illeti, va-
lóban ez N a p o l e o n testvéreinél nem
hibázik, midőn a' Haza veszedelemben
forog!“

Említettük vala, hogy a' Sz. Simo-
nisták két Elöljárói, úgymint E n f a n-
t i n, és C h e v a l i e r illetlen magok-
viseletékért fogságba tétettek, — most
ismét szabadon bocsájtattak, — a' mi-
nek emlékezetére, vagy tulajdonkép-
pen öröm kijelentésére, a' rend 40

napig, Menilmontantban lakásában bészárkozva marad, hálát adván az Istennek, hogy a' Király szívét könnyörületessé tette. A' veszteglő napok lefolyása után, telyes számmal, Enfantinnal együtt a' Tuileria palotákba szándékoznak, hogy a' Királynak, vélek közlött kegyelmét megköszönjék.

N A G Y B R I T A N N I A.

Az Alsó Háznak Aug. 6-kán tartott Ülésében, Murray Ur az idegenek verbuválásokról fennálló törvényt akarta eltörölni. Azt állítá, hogy ez a' törvény, az Országban a' legnagyobb nyughatatlanságot okozta légyen, és ezt, a' Nagy Britanniai Annalisokban valóságos motsoknak lehet tekinteni. Nem tsak igazságtalan az a' bill, de haszontalan is, és nem hoz semmi jó következtést. Igazságtalan azért, mert a' népet egyik természeti törvényétől megfosztja. Egy szabad Országban mindenkinek van jussa, ha egyébberánt önn hazájában foglalatosságot nem lél, idegen Hatalmasságnak szolgálatjába lépni, 's derék tiszték és közkatonák, kiknek szolgálatjokra a' Hazának nints szüksége, ditsösséget, és kijelelhetést, miért ne kereshetnének külső Országban? Van a' Státusnak igen is hatalma, önn megtartása végett törvényeket szabni, de arra nints jussa, hogy a' lakosokat természeti törvényektől megfoszsa. De külömben, a' törvény haszontalan is. Itt azt vitatták, hogy az, a' Nagy Britanniai Neutralitásnak fenntartására szolgál; de a' Népjus szerint nem sértetik meg a' Neutralitás, ha a' jobbágnak megengedődik, az idegen Státusnak seregében szolgálni. Mivel a' rendelmény által, az a' tzél, melly szerint a' verbuválás külső Státus számára megakadályoztassék, tsakugyan el nem érődött, azt kérdezhetné valaki,

miért kell hát el törölni? Arra röviden tsak azt feleli: azért mivel Nagy Britannianak az említett törvény szégyenére válik. Cobbett Ur ellenzette a' javallatot. Ha a' Kormánynak úgymond nints hatalmában, a' jobbágyokat megtartóztatni a' külső háborúba való beavatástól, tehát arra sints hatalma, hogy maga magát védelmezze. A' tisztelt tag előhozta, hogy sok katonák örülnének, ha idegen szolgálatba jutnának, tsak hogy hazájokban a' nyomorúságtól megszabaduljanak, de el nem kell felejteni, hogy azok a' személyek felzsóldot kaptak, tsak hogy a' népreájok számot tarthasson, ha a' szükség úgy hozza magával. Inglis Ur az első Szónok által felállított principiumot tagadta, hogy tudniillik jussa volna mindenkinek bátorságát, és talentomát ott kimutatni, a' hol jónak találja. Ő ellenben azt mondja, hogy senkinek sem szabad háborúba avatkozni, vagy nints jussa felebarátját megölni, hanem tsak ott, és akkor, midön familiájának fenntartása, hazájának, és Vallásának óltalmazása kívánja. A' felállított principium, egyenesen az erköltsiséget, és ennek az Orzágnak characterét gázolná el, mert ha az helyben hagyattatnék, akkor a' Jobbágyok a' Bukanierek példájokat is követhetnék. A' háború nem játék, mellyben akár ki játszhatik! O'Connell az egész törvényt sikeretlennek állítá; — Irlandban úgymond, 25 tzikkelynél több készítettett ezen tárgy felett, — egyikben ezek közzül, fejevétel, akasztófa mondódik a' törvényt által hágó fejére, és még is a' Limericki Tractatustól fogva 140,000 Jobbágnál több lépett Frantzia szolgálatba. Lord Althorp a' kérdéses billt, tapasztalás után, az Orzágra nézve nem tsak károsnak, hanem sikeretlennek is tartotta, azért annak visszavételét tzelerányosnak véli. A' mi az annyiszor vita-

tott Neutralitásnak megsértését illeti, hogy ha az Ország törvényei megengednék a' jobbágyoknak, mint a' két küzdő félnek részére tetszések szerint állani, akkor szóba se jöhetne a' Neutralitás megszegése. Vagynak esetek, hol a' Fejedelemnek kötelességében áll, avval a' hatalommal élni, mellyel a' közjusz által felruházott. Ide tartozik az is, midőn külső Hatalmasságok számokra újontzok gyakoroltatnak, és taníttatnak, a' mi nyilvánosan a' közönséges jusnak megsértése volna. Ő ennél fogva a' javallatot minden erejéből támogatni fogja. (halljuk, halljuk) A' javallat minden szavazás nélkül elfogadtatott.

Az Alsó Háznak Aug. 8 kán tartott Ülésében, Rice Ur azt javallotta, hatalmaztatnék meg Ő Felsége, esztendőnként 60,000 font sterlinget, a' consolidált Fundusból, a' Fő város Politzia tartására kiadni. Thicknesse Ur ez ellen azt vetette, hogy igazság szerint nem lehet az Ország nyakára olyan terhet vetni, melly egyedül a' Fő Várost illeti. Lord Althorp erre azt jegyezte meg, hogy a' Fő Város — közönséges principiumnál fogva, köteles ugyan Politziáját maga tartani, de mivel a' Fő városnak tsendessége az egész Országra nézve nagy befolyással van, és a' Londoni Politzia, az Országnak különböző részeiben éppen úgy használtatik, mint magában a' fő Városban, tehát nem tartja igazságtalannak, ha a' költségnek külömben is kis része, az egész Ország által vitetik. Erre a' javallat 49 szóval, 19 ellen elfogadtatott.

(Courier) Az eddigleni Követ a' Madridi Udvarnál Addington Ur viszzahívattatott, 's helyébe Villiers György Ur neveztetett ki.

Don Carlos még mindig Lisbonában van, 's nem akar Spanyol

hajóra ülni, hanem kívánsága, Angoly hadi hajón Nápolyba evezni. Dom Miguel már megtette a' készüléteket Portugalliából való elútasra. IV-dik György gőzhajó, Minhónak öbliben fekszik. Loulé Marquis küldetésének tételja, a' Portugalliai Királynét Lisbonába vinni. A' Nagy Britanniai Kormány hihetően azt fogja kívánni, hogy egy — vélünk olly szoros öszveköttetésben lévő Ország Fejedelmnéje, Brittus hajón evezzen Lisbonába.

(Spectator) Cabinétünk nem akarja Dom Pedrót elesmerni a' Regenség Fejének: arra szeretnék bírni, hogy azon fő helyet engedné által Palmellának, kinek eszére, és betsületére bizvást lehet támaszkodni. Ez kívánsága a' Frantzia Cabinetnek is. Továbbá azt hiszik, hogy Palmellának ezen főhelyre való kinevezése egyszersmind kezességet nyújt Spanyol Ország bénem avatása felől, a' mi pedig nagyon kívánatos volna, mivel illyen módon Angoly és Frantzia Országok a' fegyverrel bénem avatás szükségétől feloldoztatnának.

Jamaicából Jun. 20-ról jelentik. Ezen a' szigeten azon hírnek hallására, hogy az Angoly Kormány a' rabirtokosokat, vagyonjoktól, minden kárpótlás nélkül megfosztotta, 's nékiek 12 esztendőre, tsak 15 milliomot akar költsönözni, a' közvéleményt annyira felingerelte, hogy a' lakosok azonnal következő Memorialét szerkesztettek: „Mi azt kívánjuk, hogy a' Missionariusok azon törvények alá essenek, mellyek szerént Ő Felségének többi jobbágyai Kormányoztatnak. Mi Finantz törvényeinkben ollyan változtatásokat kívánunk, hogy jólléttünk ismét felevenedjék, és ha talán kárpótlások megtagadtatnának, akkor alázatosan kívánjuk, hogy Jamaica szigete, az Anya Országtól váljon el, 's a' Brittus Korona eránti hűség alól feloldoztatván, sza-

badása legyen, magát függetlennek ki nyilatkoztatni, vagy pedig egy más Státushoz állani, melly védője 's ápolója legyen, nem pedig gúnyolója, 's rablója.“ Az egész Coloniában természetesen nagyon tartottak tőle, hogy majd a' Négerek megtagadják az engedelmességet, — azomban, mivel a' Minisztereknek módosított planumok, melly szerint a' rabtulajdonosoknak, kárpótlás fejében nem 15 hanem 20 milliom ajánltatik, — nem sokára Jamaica-ba jut, reményleni lehet, hogy ez által a' tsendesség ismét helyre áll.

(Courier.) Aug. 9 kén az a' hír szárnyallott, hogy a' Lisbonai ideigvaló Kormány, egy Agenst fog elküldeni, azon tisztek, és katonák hátralévő béreik kifizetésére, kik Oportóból külömbféle okokra nézve Angliába visszatértek. Ezeknek az embereknek száma 700-ra megy, 's a' szükséges summa mintegy 5000 font sterlingre. Azok se vétetnek ki a' jótéteményben való részvétel alól, kiket Villafor, Oportóba visszaküldött az Expeditiótól.

(Sun.) Aug. 6-kán Lord Russelhez parantsolatok küldettek Lisbonába. A' Lord az új Portugalliai Kormány-nál meghiteltetett, 's Donna Mariának elesmérése okvetetlen következni fog.

(Temps.) Angoly Ország nem tudja, miképen menekedjék meg Dom Pedrótól: szeretné a' Braziliai thrónusra visszatenni, ha a' Contrarevoluczió megengedné. Nagy Britanniának a' Portugalliai Expeditióban tsak kereskedési plánuma volt, a' kiadott pénznek majd fogja ő tudni bévenni az interessét, és szeretné Palmella és Compagnie Firmája alatt az Országot kirabolni. Hát Frantzia Ország megszenvedi e', hogy az a' Hertzeg, kinek betsülete, a' Portugalliai Alkotvány felállításáért le vagyon kötelezve, az Országból eltávoztassék?

H E L V E T Z I A.

(Zürichi lapok.) Basel Aug. 12-kén. Tegnap estve 8 és 9 óra közt, az úgy nevezett három Király vendégfogadó előtt, mellyben a' Képviselek laknak, iszonyú nagy lárma, és népzaj támadt, következő eset szolgáltatván reá alkalmatosságot: Singeisen Miklós, Baseli Kormány tanácsos, az egyesült sereg megérkezése után, Kormányától, valami parantsolatot hozott a' szövetséges Commissariusoknak. Midőn tulajdon házába leszállott, tsopor-tonként gyűlt lakása elibe a' sokaság, úgy hogy kedvetlen következésektől tartván, titkon a' Commiszszariusokhoz ment által. De a' sokaság ide is követte: sem a' Commiszszariusok, sem Defour Oberster nem valának otthon, azért a' zabolátlanok bátorságok még nevedekedett, mind addig, míg az említett személyek haza nem térvén katonák által szélyel nem verettek, Singeisen t pedig egy kotsiba ültetvén, a' városból kivitetett vólt.

B É T S.

A' Tsászár és Tsászárné Ő Felségek, a' mint a' Prágai Újságlevél írja, Aug. 16-kán délután 2 órakor érkeztek meg Prágába, a' hova a' Felséges vendégeket ezen fővárosnak minden korú és karban lévő lakosai több hetek óta már óhajtvá várván, a' viszontmeglátásnak öröme 's a' szeretett Felségek eránt viseltető hódoló tisztelet annyira elfogta mindenek szívét, hogy ez az örvedetes nap fényes inneppé változott 's a' főváros körkönyvében örökre nevezetes fog maradni.

Aug. 16 kán érkezék Prágába Ő Ts. K. Felségeknek látogatásokra, Ő Felsége a' Szász Király; 17-kén a' Meklenburg Sverini Hertzeg, Károly Ő Magassága; 18-kán a' Burkus Korona.

örökös Ö Kir. Fennsége és az Anhalt Kötheni uralkodó Ö Hertzegsége; 19-kén Szász Kir. Hertzeg, Printz János és Hitwese.

H Í R A D Á S.

A' jövő Vasárnap, úgymint ezen Hónapnak 25-dik napján innepli a' Nemes Magyar Nemzet, Sz. István Királynak és Apostolnak napját jeles ájtatossággal a' Városban lévő T. T. Kapuzinus Atyák Templomában. Tíz órakor veszi kezdetét a' Prédikáció, mellyre a' Nagy Mise következik. Ezen innepelésre minden Magyar Hívek különös tisztelettel hívattnak.

M A G Y A R O R S Z Á G.

Po'sony Aug. 20-kán. A' f. h. 16-kán tartott 87-dik Országos Ülésben, a' 5-dik Urbariális tikkely 4-dik § ának utolsó pontjában több órai vitatások után folytatólag meghatározott, hogy: a' mennyiben rét 's szántóföldek helyett, a' jobbágytelek állományául erdőségek mutattatnak ki, ezeket jövőben a' jobbágy szabadon, minden hátrabaszorítás nélkül használhassa; ha hogy pedig akár a' Községnek akár egyes jobbágyoknak, urbariális földrészen felül udvarához erdőrész is hasíttatnék ki, ebben mind épület és tűzifa, mind makoltatás 's gubits szedés illeti őt, mindazáltal a' közöshasználás fenntartásával, ha hogy az az Uradalom résziről azelőtt már gyakoroltatott, 's erdőrendszeres felvígyázat alatt; melly erdőrész, ha hogy kereskedésre való fát is szolgáltatna, a' fakereskedés is megengedettik uradalmi felvígyázat alatt a' jobbágyoknak, a' Községtől e' részben meghatározott taksát, ugyanannak pénzes ládjába befizetvén. A' 88 és 89-dik Ülé-

sekben a' még hátralévő §§§ vétetének fel; az 5-dik § melly a' mézárszéki just tárgyazza, egészen helybenhagyattatott; mi szerént abban az esetben, ha a' Földes Úr a' lakosokat elegendő hússal ellátni nem tudná vagy nem akarná, a' vagy a' jobbágyok külömben egészséges marháinak, megtartása, valamely történetes eset által; nem volna lehetséges, a' jobbágyoknak megengedettik a' húsmérés. A' 6-dik §, melly a' jobbágyokat az említett jótéteményeken kívül, a' többi Földes Urat illetőkből, kár-térítés 's lefoglalás büntetése alatt elzárván, azt is meghatározza, hogy: a' Földes Úr, az általa jobbágyainak engedett jótéteményeket, a' bennefekvő pénz 's jobbítások illendő 's törvényes úton meghatározandó megtérítése mellett (a' fennálló privilégiumok 's egyezések a' magok épségében hagyatván) magához válthassa, kevés változtatással elfogadtatott; valamint a' 7-dik § is, melly a' jobbágyokat illető urbariális jótéteményeket tsupán az illető földterek határain belül tulajdonítja a' jobbágyoknak; ide nem értvén egyéb iránt azon helységeket, mellyeknek az urbárium bevitele vagy urbariális rendezés alkalmával határon kívüli jótétemények is adattak, 's az urbáriumba beiktattattak.

A' Pénz folyamat Augustus' 22-dikén;
közép ár:
A' Státus' 5p. Centes Obligációji 94 23/32
Az 1820-béli sorsosok: 197
Az 1821-béli hasonlók: 133 3/4
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligációji: — for. keltek, mind Conv.
Bank-Aktziák keltek 1223 for. ton
Conv. Pénzben.